

1 בנובמבר 2021

לכבוד,
עו"ד שרה קנדלר,
מנהלת מחלקת תאגידיים,
הרשות לניירות ערך,
ירושלים

במייל: SaraK@isa.gov.il

שלום רב,

הנדון: דרישה לבחון לאלתר את העסקה בין חברת כנפיים לבין יריב מוזס בורוביץ'

בשם לובי 99 בע"מ (חל"צ) ("לובי 99"), אנו פונים אליכם בבקשה לבחון לאלתר את התקשרותה של חברת כנפיים אחזקות בע"מ ("כנפיים"/"החברה") בהסכם השקעה ובעלי מניות בקשר עם חברת מויה תיירות בע"מ ("מויה") שבשליטתו של יריב מוזס בורוביץ' ("מר בורוביץ'"; "העסקה"), בנם של דוד בורוביץ' ותמר מוזס בורוביץ', מבעלי השליטה בחברה. הדיווח על העסקה חסר פרטים מהותיים, בעוד הפרטים שמופיעים בו עמומים וסתמיים; זאת, באופן שאינו מאפשר למשקיע הסביר לקבל החלטה מושכלת ומיודעת לקראת ההצבעה שתיערך לעניין אישורה של העסקה באסיפה כללית מיוחדת שתיערך ביום 11.11.2021. דברים אלה מקבלים משנה תוקף הן נוכח העובדה שמדובר בעסקה חשודה, שנדמה כי אינה לטובת החברה; הן נוכח העובדה שלא קדם לאישורה על-ידי מוסדות החברה הליך תחרותי (או הליך חליפי ראוי), ואף לא דווח על כך כנדרש לפי דין; והן נוכח העובדה שכנפיים היא חברה ציבורית. הכול – כמפורט.

1. ביום 6.10.2021 דיווחה כנפיים על העסקה עם מר בורוביץ' (כאמור, בנם של דוד בורוביץ' ותמר מוזס בורוביץ', מבעלי השליטה בחברה) ("הדיווח"). לפי הדיווח, העסקה נערכה מול מויה, חברה נוספת בשליטת מר בורוביץ' ומר בורוביץ' עצמו; ומכוחה, כנפיים תשקיע סך של כ-863 אלף ₪ (לפחות) כנגד 70% ממניות מויה, וכן תעמיד מימון ראשוני בסך של 10 מיליון ₪. העסקה אושרה על-ידי דירקטוריון כנפיים, באישור ועדת הביקורת – הדירקטורים החיצוניים, דליה איציק ויריב לרנר, והדירקטור הבלתי-תלוי אמנון בן-עמי – וכעת היא ממתינה להכרעתה של האסיפה הכללית שתתכנס ביום 11.11.2021. מכאן הדחיפות.
2. כידוע, עסקה חריגה של חברה ציבורית עם בעל השליטה בה (או עם אדם אחר שלבעל השליטה יש בה ענין אישי), נתונה להוראות סעיפים 270(4) ו-275 לחוק החברות, התשנ"ט-1999 ("חוק החברות"). אלה, קובעים כי העסקה טעונה אישורים של ועדת הביקורת (ובאשר לתנאי כהונה והעסקה גם של ועדת התגמול), של הדירקטוריון וכן של רוב בעלי המניות שאינם בעלי ענין אישי (אם סך המתנגדים לא יעלה על 2% מבעלי זכויות ההצבעה בחברה) – **ובלבד שהעסקה היא לטובת החברה**. עוד, סעיף 117(ב1) לחוק החברות קובע, כי **על ועדת הביקורת להורות לגבי עסקאות לפי סעיף 270(4) על חובה לקיים הליך תחרותי, או להורות על "הליך אחר" (בהתאם לסוג העסקה ולאמות מידה רצויות).**
3. מכוח חוק ניירות ערך, התשכ"ח-1968, וכן תקנות ניירות ערך (עסקה בין חברה לבין בעל שליטה בה), התשס"א-1981 ("תקנות עסקה בין חברה לבין בעל שליטה"), על החברה לדווח דיווח מלא ושלם במטרה

לאפשר למשקיע הסביר לקבל החלטה מושכלת ומיועצת לקראת הצבעה, ודאי הצבעה באסיפה כללית מיוחדת שעניינה אישור עסקה של חברה ציבורית עם בעל שליטה. כך, תקנה 3 לתקנות קובעת כי על החברה לדווח, בין היתר, על הדרך שבה נקבעה התמורה, נימוקי ועדת הביקורת והדירקטוריון לאישור העסקה, שווי התמורה והדרך בה נקבעה.

4. אף על פי כן, הדיווח על העסקה כלל איננו מאפשר קבלת החלטה מושכלת ומיועצת מצדו של המשקיע הסביר. הוא חסר פרטים מהותיים רבים, וכולל, בעיקרו, מידע ונימוקים עמומים וסתומים בכל הנוגע לאישורה של העסקה על-ידי ועדת הביקורת והדירקטוריון. הדבר מקבל משנה תוקף נוכח העובדה שמהדיווח עולה כי העסקה איננה משתלמת וכי לאישורה לא קדם הליך תחרותי (או הליך חליפי ראוי), כנדרש לפי דין – לכן החשש כי נערכה בניגוד עניינים ושלא לטובת החברה.

5. **על הרשות לניירות ערך, אפוא, להפעיל סמכותה לבחון לאתגר את הדיווח על העסקה; להורות כי יימסרו לידיה כל המסמכים הרלוונטיים להליך אישורה על-ידי ועדת הביקורת ודירקטוריון החברה, ובמידת הצורך, כי ייערך דיווח משלים של מידע ומסמכים הרלוונטיים לעסקה טרם האסיפה הכללית המיוחדת; ולודא אם אמנם מתקיימות כל הוראות הדין.**

הדיווח נעדר מידע מהותי פרטני נדרש מכוח עמדה משפטית 101-23 של הרשות מיום 26.10.2020

6. ביום 26.10.2020 פרסמה הרשות לניירות ערך "עמדה משפטית מספר 101-23: גילוי אודות ועדת מיוחדת לניהול משא ומתן בעסקאות בעלי שליטה" ("העמדה המשפטית"). בעמדה המשפטית, עומדת הרשות על ההליך התחרותי ו"ההליך האחר" מכוח סעיף 117(ב1) כאמור, ומציינת כי "הליך אחר" הולך ונפוץ הוא הקמתן של "וועדות מיוחדות בלתי תלויות לניהול הליך המשא ומתן לגיבוש התנאים של עסקאות בעלי שליטה" ("ועדות מיוחדות").

7. עוד, העמדה המשפטית מציינת לגבי חובות הגילוי והדיווח, כפי שהן עולות מתקנות עסקה בין חברה לבין בעל שליטה – "של כל פרט הנוגע לעסקה העשוי להיות חשוב למשקיע סביר או לבעל מניות סביר לצורך הצבעתו באסיפה הכללית, לרבות גילוי ביחס לדרך שבה נקבעה התמורה בעסקה, וכן לנימוקי ועדת הביקורת והדירקטוריון לאישור העסקה, לשווי התמורה ולדרך שבה נקבעה".

8. על סמך האמור, מפרטת העמדה המשפטית על הגילוי הנדרש לעניין פעילותן של ועדות מיוחדות:
א. הרכב הוועדה וסמכויותיה – לרבות זהות חבריה, עניין אישי שלהם, סמכויותיה, בהן סמכויות לבחון חלופות ולשכור יועצים.

ב. התהליך שביצעה הוועדה – פעולות מהותיות ומשכן, זהות יועצים ונותני שירותים, לרבות עניין אישי שלהם, סוגי המידע והנתונים המהותיים ששימשו את הוועדה, לרבות חוות דעת מקצועיות, חלופות מהותיות שנבחנו לעסקה, תוך התייחסות למאפייניהן ולנימוקי הוועדה לבחירה בחלופה, וככל שלא נבחנו חלופות – הנימוקים לכך, תיאור ההסדרים שקבעה הוועדה להבטחת אי תלות, סודיות והיעדר מעורבותם של בעלי העניין.

ג. המלצות הוועדה – פירוט ההמלצות ונימוקי התומכים והמתנגדים.

9. מהעמדה המשפטית יש להקיש גם לענייננו – ואפילו על אחת כמה וכמה – שעה בה ועדת הביקורת קבעה כי לא ייערך הליך תחרותי, וכי ה"הליך האחר" שיערך הוא לא הקמתה של ועדה מיוחדת, ואף לא קרוב לכך, אלא "הליך אחר" לא ברור, שעניינו במתן הוראות של ועדת הביקורת עצמה להנהלת החברה לעניין

עריכת המשא ומתן, וכן מינויו של יועץ פיננסי חיצוני בלתי תלוי. בניגוד להוראות העמדה המשפטית, הדיווח נעדר כל מידע מהותי פרטני הן לעניין הויתור על הליך תחרותי והן לעניין ה"הליך האחר".

10. כך, אין בדיווח כל מידע המפרט על אותן הוראות עלומות של ועדת הביקורת להנהלת החברה לעניין עריכת המשא ומתן, זהות מי שערך את המשא ומתן, ובאיזה אופן הוראות אלה עומדות ברציונל של הליך תחרותי (או "הליך אחר"); אין כל מידע לעניין החלופות שנבחנו עובר לבחירה באותו "הליך אחר"; אין כל מידע לעניין התהליך שביצעה ועדת הביקורת, ואף לא לעניין התהליך שביצע אותו יועץ חיצוני שזהותו כלל אינה ידועה; אין כל מידע לגבי סוג המידע והנתונים ששימשו את ועדת הביקורת ואת היועץ החיצוני; אין כל מידע לגבי חלופות מהותיות שנבחרו במהלך בחינתה של העסקה וטרם אישורה; אין כל מידע לגבי תיאור ההסדרים שקבעה הוועדה להבטחת אי תלות; ובנוסף, גם נימוקיה של ועדת הביקורת אינם מוסרים מידע מהותי פרטני אלא רק טיעונים עמומים וסתומים.

11. המשקיע הסביר לא יכול להבין מהדיווח דבר וחצי דבר – לא על הבחירה של ועדת הביקורת לגבי היעדרו של הליך תחרותי; לא על בחירת הוועדה לגבי הבחירה באותו "הליך אחר"; ולא על ה"הליך האחר" לגופו.

הדיווח נעדר מידע מהותי פרטני הדרוש למשקיע הסביר לשם החלטה כי העסקה היא לטובת החברה

12. מויה מוצגת כחדשנית וייחודית, אך הדיווח אינו מונה ולו מאפיין חדשני וייחודי פרטני אחד, שיש בו כדי להצדיק את ההשקעה דווקא בה. אין כל חדש ב"פלטפורמה" שעוסקת ב"תיירות קמעונאית", "תיירות בוטיק" או "Travel-Tech"; וכלל לא ברור מדוע דווקא למויה יש יתרון על-פני סוכנויות אחרות בהפעלתה של פלטפורמה כזו. עסקינן בסוכנות תיירות צעירה למדי, שמצויה בחיתוליה, נטולת כל ניסיון ומוניטין, המציעה, במקרה הטוב, את אותו המוצר בדיוק שמציעה כל סוכנות תיירות אחרת. יתרה מזאת, דווקא בתקופה שבה ענף התיירות מצוי במשבר, יש לבחון בזהירות רבה מתבקשת כל השקעה בענף זה.

13. אף על פי כן, הדיווח לא מציג כל הסבר מניח את הדעת לעניין ניהול הסיכונים בהקשר זה, וההשקעה דווקא בסוכנות צעירה למדי, שלא הוכיחה כושר שרידות, בתקופה משברית, היא חשודה. כך, הדיווח לא מפרט מדוע יש להעדיף את מויה על פני כל סוכנות אחרת, ועוד בלא הליך תחרותי; לא מציין דבר על פעילותה בפועל, היקף לקוחותיה, נותני השירות עמם התקשרה, כוח האדם שעומד לרשותה, הכנסותיה (שהחלו רק באפריל 2021) או רווחיה; ואפילו דוחות שנתיים או רבעוניים אין בנמצא.

14. יתרה מזאת, אין בדיווח ולו ראשית הצדקה לרכיב ההשקעות בפעילותה של מויה. מדוע חברה מיומנת בהשקעות, ככנפיים, בוחרת להשקיע מיליוני ₪ דווקא בסוכנות תיירות, כדי שזו, בתורה, תבצע השקעות?! באילו השקעות מדובר בתחום ה-Travel-Tech?! איזה יתרון יחסי יש למויה, או יכול להיות למויה, בביצוען של השקעות, על פני כנפיים עצמה?! לכל אלה אין ולו שמץ התייחסות בדיווח.

15. בדומה, הדיווח לא מפרט על אודות מר בורוביץ', כך שלא ברור אם הוא בעל ידע, מומחיות וניסיון מספקים – בענף התיירות בכלל, בניהול סוכנויות בפרט, וגם בכל הנוגע להשקעות – ועד כמה יש בהם כדי להעניק לו יתרון יחסי, לא כל שכן משמעותי, על פני מתחרים פוטנציאליים. אף על פי כן, תנאי העסקתו של מר בורוביץ', כפי שעולים מהדיווח, הם מופלגים; ועדיין, אין בדיווח כל הסבר לגבי יעדים שבהתאם להם יזכה מר בורוביץ' בבנוס פוטנציאלי של עד שש משכורות (עלות נאמדת של כרבע מיליון ₪); ובנוסף, מהדיווח לא עולה הצדקה לתנאים אלה, גם לא השוואה לתנאי העסקה הנוהגים בשוק.

16. יתר על כן, היות שתנאי ההעסקה נקבעו בסמוך עם תחילת עריכתו של המשא ומתן בין הצדדים, בחודש מרץ 2021, יש להניח כי העסקה כבר הייתה ידועה לצדדים, וייתכן שתנאיה נקבעו מתוך מטרה להתחמק מאישורה של ועדת התגמול. מדוע חברה, שכל הונה הוא השקעה ראשונית של כ-370 אלפי ₪, תחתום על חוזים בעלות חודשית של 75 אלפי ₪, המרוקנים את קופתה תוך חמישה חודשים בלבד?! מדוע שיזם ישקיע השקעה ראשונית בחברה שבשליטתו ואז ימשוך את מרביתה דרך שכר, תוך תשלום מס שולי גבוה?! הדיווח אינו מספק כל הסבר לעניין זה.

17. **בכל הנוגע למימון הראשוני בסך של 10 מיליוני ₪ – אין שום הסבר מדוע מימון זה נדרש, לשם מה, וגם לגבי הלוואות הבעלים, שלגביה נטען כי הריבית נמוכה ביותר, כלל לא מוסבר הטעם לכך.**

נימוקיה של ועדת הביקורת סתמיים ועמומים ואין בהם כדי להצדיק אישור לעסקה, ודאי בלא הליך תחרותי

18. נימוקיה של ועדת הביקורת, כפי שמופיעים בדיווח, אינם משכנעים – זאת, בניגוד לדין ולעמדה המשפטית. אם הוועדה ערכה שישה דיונים וקיבלה סקירה מקיפה על אודותיה של מויה – **היה מצופה ממנה להשתמש בהנמקות פרטניות מהותיות ולא בהנמקות סתמיות עמומות, ולדווח עליהן בהתאם, להנחת דעתם של בעלי המניות לקראת השתתפותם בהצבעה על אישורה של העסקה.** במתכונתם הנוכחית, נימוקים אלה אינם סוללים למשקיע הסביר את הדרך לקבל החלטה מושכלת ומיודעת לעניין טיבה של העסקה.

19. **ראשית, לא ברורה קביעתה של הוועדה כי "הליך תחרותי אינו ההליך המתאים לבחינת העסקה בשל ייחודיותה של ההזדמנות העסקית המגולמת בעסקה המוצעת, כמפורט בנימוקים אשר בסעיף 5 להלן".** הנימוקים שמופיעים בסעיף 5 אינם ענייניים ואינם מבהירים מדוע לא קבעה הוועדה, כפי שהיה עליה לקבוע מכוח ברירת המחזל המנויה בסעיף 117(ב) לחוק החברות, כי על כנפיים לקיים הליך תחרותי.

20. כך, שני הנימוקים הראשונים, לפיהם מדובר בהחלטה אסטרטגית של כנפיים לגוון את פעילותה והחזקותיה בענף התיירות, וכן לקבל דריסת רגל בתחום התיירות הקמעונאית, תיירות הבוטיק וה"Travel-Tech" – לא מצדיקים לוותר על הליך תחרותי אלא בדיוק להיפך, וודאי לא מצביעים על "ייחודיותה של ההזדמנות העסקית המגולמת בעסקה המוצעת", שכן עניינם באסטרטגיה של כנפיים ולא במאפייניה של מויה.

21. הנימוק השלישי, לפיו מויה היא פלטפורמה חדשה המנצלת יציאה של שחקנים מהשוק, תוך התקשרות עם גורמים מובילים בענף התיירות – הוא טיעון סתום. אין בו ראייה קונקרטיה המצדיקה את העסקה. מדוע לא לערוך הליך תחרותי בין שחקנים ששרדו בשוק ובכך הוכיחו את כוחם בענף?! מיהם אותם גורמים מובילים בהם עסקינן?! עד כמה קשה היה לכנפיים להקים פלטפורמה בעצמה כדי להתקשר עם גורמים אלה?! ומה כל כך ייחודי ב"הזדמנות עסקית" שמושאה היא חברה נטולת פעילות וניסיון?!

22. לגבי מנהליה של מויה, כאמור, הדיווח איננו מפרט על אודות מיהותו של מר בורוביץ' כלל; והעובדה שמר דורון חדד היה סמנכ"ל השיווק של סוכנות אחרת (וכמסתבר חסר כל רקע בהשקעות) היא ודאי לא נימוק המצדיק היעדר הליך תחרותי או מצביע על ייחודיותה של מויה. לגבי הטענה כי בתקופה ה"מאתגרת" בשוק הצליחה מויה לגייס סוכנים איכותיים וכן להתקשר עם ספקים ונותני שירות – אין כל פירוט מיהם, בכמה מהם מדובר ובמה ייחודיותם הגדולה, ובכל מקרה, זו אינה הצדקה שלא לערוך הליך תחרותי, במסגרתו סוכנויות אחרות יכלו להציע הצעות דומות. איזה עניין גדול יש בגיוס של עובדים והתקשרות עם נותני שירותים?! מדובר בעניין שבשגרה אצל כל עסק, ובעניין פשוט עוד יותר ליישום בתקופה של משבר.

23. גם הטענה כי "מויה נמצאת בשלבים שונים של בדיקת הזדמנויות השקעה [...] אשר יכול שיניבו גידול והרחבה" – איננה אומרת דבר. זוהי טענה חסרת כל תוחלת, שוודאי לא מעידה על ייחודיותה של מויה או על איזה הישג מיוחד שניתן לזקוף לזכותה. כל חברה או סוכנות או ארגון, אם רק יעמידו לרשותם כמה מיליוני ₪, יכולים לבדוק הזדמנויות השקעה שיכול שיניבו גידול והרחבה.
24. הנימוק הרביעי, לפיו החבירה למויה חוסכת לכנפיים "זמן שהיה נדרש לחברה על מנת להקים פעילות דומה באופן עצמאי" וכן "גישה מיידית לפלטפורמה מוכנה", מעלה תמיהה. **מדובר בחברה בת פחות משנה, שהמשא ומתן עמה התחיל כשהייתה בת שלושה-ארבעה חודשים לכל היותר – עם אפס פעילות, אפס ניסיון, אפס מוניטין, אפס הישגים ואפס רווחים.** טוב היה לו ועדת הביקורת הייתה נמנעת מלהעלות נימוק כזה, לפיו שלושה-ארבעה חודשים מהווים חיסכון בזמן לכנפיים; כאשר אפילו התקופה ה"ארוכה", של עשרת חודשי פעילותה של הסוכנות, היא קצרה מכדי לחסוך זמן משמעותי. ככל שהנימוק הזה היה ענייני ורציני, מה שהיה על כנפיים לעשות כדי להגשימו הוא דווקא לערוך הליך תחרותי.
25. הנימוק החמישי זהה בתוכנו לחלוטין לשני הנימוקים הקודמים; ולגבי הנימוק השישי – ראו בהמשך.
26. הנימוק השביעי הוא לא נימוק. מדובר בתיאור התנאים הפיננסיים של העסקה, תוך ניסיון להציגם כמשתלמים. אלא שתנאי העסקה אינם רלוונטיים לבחינת השאלה המקדימה האם היה על כנפיים לבצע הליך תחרותי או להקים פלטפורמה בעצמה. התנאים הפיננסיים הם שלב מאוחר בזמן, והחברה הייתה יכולה להציע תנאים דומים גם בעסקה מול סוכנות אחרת (שלא לדבר על הקמת פלטפורמה באופן עצמאי). הטענה כי תנאים אלה מספקים "ודאות מימונית" רלוונטית רק למויה, ולא לכנפיים, לכן אינה נימוק תקף.
27. כאן נציין, כי סכום ההשקעה הראשוני במויה, בסך של 370 אלפי ₪, ככל הנראה כבר שימש אותה לצרכיה – שהרי תנאי ההעסקה והסכם השכירות נכנסו לתוקף כבר בחודשים מרץ ואפריל 2021 (בהתאמה) – והרושם המתקבל הוא שנכון להיום המימון שלה מגיע מהלוואות ומסגרות אשראי בנקאיות, להן תערוב כנפיים מכוח הסכם ההשקעה. משמעות הדבר היא שכנפיים מבקשת להשקיע במויה לפי שווי של 1.2 מיליוני ₪, כאשר השווי ההוגן של ההחזקה עלול להיות שלילי. אף על פי כן – הדיווח אינו מבהיר דבר על השימוש בסכום ההשקעה הראשוני, אף לא על ההלוואות ומסגרות האשראי של מויה.
28. **שנית, לא ברורה קביעתה של ועדת הביקורת, לפיה מתן הנחיות מצדה להנהלת כנפיים, בצירוף עם שכירת שירותיו של "יועץ פיננסי חיצוני בלתי תלוי" מהווה "הליך אחר" – שיש בו די כדי להחליף את ברירת המחלף של הליך תחרותי.** הליך תחרותי הוא הליך רציני בעל הגיון כלכלי פנימי ברור שמקדם יעילות לטובתה של החברה; ולכן הבחירה להתנער מהליך זה, הגם שמדובר בברירת המחלף לפי דין, ולהחליפו ב"הליך אחר", צריכה להצביע בבירור על הגיונו הכלכלי הפנימי הברור של אותו הליך אחר ועל האופן שבו הוא מקדם יעילות ותוצאות ראויות לטובת החברה. לא בכדי קובע סעיף 117(ב1) לחוק החברות כי לעניין "הליך אחר" רשאית ועדת הביקורת לקבוע אמות מידה – זהו הליך שאמנם נדרשות בו אמות מידה. אלא שבענייננו הדבר כלל לא נעשה.
29. לגבי הנחיותיה של ועדת הביקורת – לא דווח אילו הנחיות ניתנו וכיצד היה בהן כדי להבטיח את טובת החברה בכל הנוגע להיבטים כלכליים תחרותיים, תוך הקפדה על היעדר ניגוד עניינים; ולא ברור אילו חלופות נבחנו על-ידי ועדת הביקורת, לרבות חלופת ההליך התחרותי, ומדוע נבחרה בסופו של דבר החלופה של מינוי יועץ חיצוני.

30. לגבי מינויו של היועץ הפיננסי החיצוני הבלתי תלוי – שעליו נסמך הנימוק השישי של ועדת הביקורת – הוועדה משליכה יתבה על מינוי זה, בהיותו "הליך אחר" שמצדיק היעדרו של הליך תחרותי, אך איננה טורחת לפרט על כך כהלכה. כלל לא ברור מיהו אותו יועץ, ועד כמה הוא באמת בלתי תלוי, ובמיוחד – לא ברור על סמך אילו נתונים התאפשר לו לייעץ, כשידוע שמויה עד כדי כך צעירה, שאפילו דוחות עוד אין בנמצא, לא ברור כיצד הוא פעל, האם בחן חלופות בשוק כדי להצדיק את היעדר ההליך התחרותי ואת מינויו שלו, ומה בדיוק היו המלצותיו. כאמור, גם לא הובהר כיצד אותו יועץ מהווה תחליף להליך התחרותי.

לובי 99 מבקש את הרשות לניירות ערך לבחון את הדיווח על העסקה לאלתר

31. כאמור, העסקה, כמות שהיא מדווחת, מעלה חשש כבד כי ייעודה הוא העדפתו הפסולה של מר בורוביץ', בנם של בעלי השליטה בחברה, תוך העברת כסף מכיסה של כנפיים לכיסיהם שלו ושל החברות שבשליטתו. לא ייתכן שהיא תצא לפועל – על חשבון ציבור המשקיעים בפרט, – בהתבסס על דיווח חסר, הכולל נימוקים עמומים וסתומים, שמהם אין אפשרות להסיק כהלכה אם העסקה לטובת החברה (ואף ניתן להסיק את ההיפך), עד כמה תנאיה משתלמים, מהם הנימוקים לאישורה, מדוע לא קוים הליך תחרותי (ובאיזו מידה ההליך האחר הגשים את תכליתו) וכיוצא באלה.

32. לובי 99, אם כן, מבקשכם, בתוך חלון הזמן עד ליום 11.11.2021, לדרוש את כל המידע והמסמכים הרלוונטיים ולתת כל הוראה מתוקף סמכותכם; זאת, כדי לוודא שהעסקה מדווחת כהלכה, באופן שלם ומלא, הכולל את מלוא המידע המהותי וכן נימוקים פרטניים מספקים, לאפשר למשקיע הסביר לקבל החלטה מושכלת ומיודעת; ולוודא כי הדיווח עומד בהוראות כל דין.

בברכה,

ד"ר עינת סולניק, עו"ד
ראש המחלקה המשפטית

משה קאשי,
אחראי תחום פיננסים

לובי 99